

Верховний
Суд

УХВАЛА

20 травня 2026 року

м. Київ

справа № 917/1923/25

Верховний Суд у складі судді Касаційного господарського суду Студенця В.І.,

розглянувши матеріали касаційної скарги ОСОБА_1

на рішення Господарського суду Полтавської області

(суддя - Кльопов І.Г.)

від 17.12.2025

та постанову Східного апеляційного господарського суду

(головуючий суддя - Лакіза В.В., судді: Білоусова Я.О., Крестьянінов О.О.)

від 08.04.2026

у справі № 917/1923/25

за позовом ОСОБА_2

до Всеукраїнської громадської організації "Федерація хокею України"

**третьою особою, яка не заявляє самостійних вимог щодо предмета спору, на стороні відповідача:
ОСОБА_1**

про визнання недійсним та скасування рішення,

ВСТАНОВИВ:

Рішенням Господарського суду Полтавської області від 17.12.2025 у справі №917/1923/25 позов задоволено. Визнано недійсним та скасовано рішення Ради Федерації Всеукраїнської громадської організації "Федерація хокею України", які оформлені Протоколом №5/25 від 07.10.2025.

Постановою Східного апеляційного господарського суду від 08.04.2026 рішення Господарського суду Полтавської області від 17.12.2025 у справі №917/1923/25 залишено без змін.

Не погоджуючись з рішенням Господарського суду Полтавської області від 17.12.2025 та постановою Східного апеляційного господарського суду від 08.04.2026 у справі №917/1923/25, ОСОБА_1 подав касаційну скаргу на зазначені судові рішення.

Перевіривши матеріали касаційної скарги ОСОБА_1, судом встановлено, що вона не відповідає вимогам статті 290 Господарського процесуального кодексу України.

Згідно з пунктом 5 частини 2 статті 290 Господарського процесуального кодексу України у касаційній скарзі повинно бути зазначено підставу (підстави), на якій (яких) подається касаційна скарга з визначенням передбаченої (передбачених) статтею 287 цього Кодексу підстави (підстав).

Відповідно до частини другої статті 287 Господарського процесуального кодексу України підставами касаційного оскарження судових рішень, зазначених у пунктах 1, 4 частини першої цієї статті, є неправильне застосування судом норм матеріального права чи порушення норм процесуального права виключно в таких випадках:

- 1) якщо суд апеляційної інстанції в оскаржуваному судовому рішенні застосував норму права без урахування висновку щодо застосування норми права у подібних правовідносинах, викладеного у постанові Верховного Суду, крім випадку наявності постанови Верховного Суду про відступлення від такого висновку;
- 2) якщо скаргник вмотивовано обґрунтував необхідність відступлення від висновку щодо застосування норми права у подібних правовідносинах, викладеного у постанові Верховного Суду та застосованого судом апеляційної інстанції в оскаржуваному судовому рішенні;
- 3) якщо відсутній висновок Верховного Суду щодо питання застосування норми права у подібних правовідносинах;
- 4) якщо судові рішення оскаржується з підстав, передбачених частинами першою, третьою статті 310 цього Кодексу.

У разі подання касаційної скарги на підставі пункту 1 частини другої статті 287 Господарського процесуального кодексу України у касаційній скарзі зазначається постанова Верховного Суду, в якій викладено висновок про застосування норми права у подібних правовідносинах, що не був врахований в оскаржуваному судовому рішенні, та скаргник повинен чітко вказати, яку саме норму права судами першої та (або) апеляційної інстанцій було застосовано без урахування вказаного висновку (п. 5 ч.2 ст. 290 Господарського процесуального кодексу України).

У разі подання касаційної скарги на підставі пункту 2 частини другої статті 287 цього Кодексу в касаційній скарзі зазначається обґрунтування необхідності відступлення від висновку щодо застосування конкретної норми права у подібних правовідносинах, викладеного у постанові Верховного Суду (п. 5 ч.2 ст. 290 Господарського процесуального кодексу України).

При поданні касаційної скарги на підставі пункту 3 частини другої статті 287 Господарського процесуального кодексу України скаргник повинен чітко зазначити норму права щодо якої відсутній висновок її застосування із конкретизацією правовідносин, в яких цей висновок відсутній.

У разі оскарження судового рішення з підстави, передбаченої пунктом 4 частини другої статті 287 Господарського процесуального кодексу України, касаційна скарга має містити зазначення обставин, наведених у частинах 1, 3 статті 310 ГПК. Якщо скаргник вважає, що судами порушено норми процесуального права щодо не дослідження зібраних у справі доказів, неповного встановлення обставин справи, або встановлення обставин, що мають істотне значення, на підставі недопустимих доказів, у касаційній скарзі має бути конкретно зазначено або обставини, які встановлені на підставі недопустимих доказів та чому на думку скаргника останні є недопустимими, або зібрані у справі докази, які судом не досліджені, що могло б дати підстави для висновку про порушення цим судом норм процесуального права.

Крім того, заявник касаційної скарги повинен враховувати, що за змістом пункту 1 частини третьої статті 310 ГПК України відкриття касаційного провадження через недослідження зібраних у справі доказів можливе лише за умови наявності у касаційній скарзі інших обґрунтованих підстав касаційного оскарження, передбачених пунктами 1, 2, 3 частини другої статті 287 цього Кодексу.

Аналіз наведених норм дає підстави для висновку, що перелік підстав для касаційного оскарження судових рішень, наведений в частині другій статті 287 Господарського процесуального кодексу України, є вичерпним, тому суд касаційної інстанції переглядає судові рішення в межах доводів та вимог касаційної скарги, які стали підставою для відкриття касаційного провадження, а тому відсутність у касаційній скарзі визначених законом підстав касаційного оскарження унеможлиблює її прийняття та відкриття касаційного провадження.

Лише посилення скажника, як на підставу для відкриття касаційного провадження, на порушення норм процесуального та матеріального права, неврахування висновків Верховного Суду, без зазначення конкретних норм права (пункт, частина, стаття), які, на думку скажника, неправильно чи з порушенням застосовано судами попередніх інстанцій при прийнятті оскаржуваних судових рішень, не можна вважати таким, що відповідає вимогам пункту 5 частини 2 статті 290 ГПК України.

Як вбачається зі змісту касаційної скарги, ОСОБА_1 підставою касаційного оскарження зазначає п. 3 ч. 2 ст. 287 ГПК України, оскільки вважає, що відсутній висновок Верховного Суду щодо застосування статей 3, 11 Закону України "Про громадські об'єднання", статей 92, 97, 98, 99 ЦК України, положень статуту громадського об'єднання, у правовідносинах, пов'язаних із реалізацією колегіальним органом громадського об'єднання своїх повноважень в умовах фактичного блокування діяльності такого органу одноособовим керівником.

Також підставою касаційного оскарження зазначає пункт 1 частини 2 статті 287 ГПК України, оскільки вважає, що судами попередніх інстанцій застосовано норми права без урахування висновків щодо їх застосування у подібних правовідносинах, викладених у постановках Верховного Суду від 15.07.2022 у справі №914/1003/21, від 27.11.2018 у справі №914/2505/17, від 03.08.2022 у справі №910/5408/21 (щодо застосування ст. 86 ГПК України, щодо допустимості та оцінки електронних доказів, зокрема листування у месенджерах).

Також посиляється на не застосування судами висновків, викладених у постановках Верховного Суду від 29.07.2021 у справі №910/16183/19, від 13.10.2021 у справі № 908/1767/20, від 12.10.2021 у справі №910/8823/19, від 19.02.2025 у справі № 916/237/23, у яких Верховний Суд сформував правові висновки про те, що не кожне процедурне порушення є безумовною підставою для недійсності рішення органу юридичної особи тощо.

Проте скажник не наводить щодо застосування яких саме конкретних, чітко визначених норм матеріального або процесуального права (пункт, абзац, частина тощо якої статті та якого нормативно-правового акту, і в першу чергу Кодексу чи Закону України) викладено висновок у постановках Верховного Суду від 29.07.2021 у справі №910/16183/19, від 13.10.2021 у справі №908/1767/20, від 12.10.2021 у справі №910/8823/19, від 19.02.2025 у справі №916/237/23, на які він посиляється, та не застосовано судами попередніх інстанцій при прийнятті оскаржуваних судових рішень. Тобто скажнику треба зазначити норми права, які не враховано судами попередніх інстанцій у кожній з наведених постановок окремо, а не загальними фразами.

Згідно з частиною 2 статті 292 Господарського процесуального кодексу України, у разі якщо касаційна скарга оформлена з порушенням вимог, встановлених статтею 290 цього Кодексу, застосовуються положення статті 174 цього Кодексу, про що суддею постановляється відповідна ухвала.

Відповідно до частини 2 статті 174 Господарського процесуального кодексу України в ухвалі про залишення позовної заяви без руху зазначаються недоліки позовної заяви, спосіб і строк їх усунення, який не може перевищувати десяти днів з дня вручення ухвали про залишення позовної заяви без руху. Якщо ухвала про залишення позовної заяви без руху постановляється з підстави несплати судового збору у встановленому законом розмірі, суд в такій ухвалі повинен зазначити точну суму судового збору, яку необхідно сплатити (доплатити).

Враховуючи викладене та те, що у касаційній скарзі не наведено щодо застосування яких саме конкретних, чітко визначених норм матеріального або процесуального права (пункт, абзац, частина тощо якої статті та якого нормативно-правового акту, і в першу чергу Кодексу чи Закону України) викладено висновок у постановах Верховного Суду, на які він посилається, та не застосовано судами попередніх інстанцій при прийнятті оскаржуваних судових рішень, то така касаційна скарга вважається поданою без додержання відповідних вимог процесуального законодавства, і підлягає залишенню без руху на підставі частини 2 статті 292 Господарського процесуального кодексу України.

Керуючись статтями 174, 234, 290, 292 Господарського процесуального кодексу України, Суд, -

У Х В А Л И В:

1. Касаційну скаргу ОСОБА_1 на рішення Господарського суду Полтавської області від 17.12.2025 та постанову Східного апеляційного господарського суду від 08.04.2026 у справі №917/1923/25 залишити без руху та надати строк для усунення недоліків, що не перевищує десять днів з дня вручення ухвали.

2. ОСОБА_1 усунути недоліки, встановлені в даній ухвалі у такий спосіб:

- навести, щодо застосування яких саме конкретних, чітко визначених норм матеріального або процесуального права (пункт, абзац, частина тощо якої статті та якого нормативно-правового акту, і в першу чергу Кодексу чи Закону України) викладено висновок у постановах Верховного Суду, на які посилається скаргник, та не застосовано судом апеляційної інстанції при прийнятті оскаржуваного судового рішення.

3. Роз`яснити, що у разі невиконання у встановлений строк вимог цієї ухвали скарга вважатиметься неподаною та буде повернута скаргнику.

Ухвала набирає законної сили з моменту її підписання та не підлягає оскарженню.

Суддя-доповідач В. Студенець